

mette wargi ja arwas ed mees jões
oleks ja jõe jõe ruiwasse, si jaa,
nuid aga mees jüsse kätte ja
läks lätse.

Lõunorra oli neigi mees
reefil ära oskunud ja peninure
määrle juddunud. Kui ta ühe
isimeske elukoda juure wälja sai
oli juddunud, nägi ta kõhku,
des, et peninure peres oli. Mees
oli reefil wäga ladjames jäänud
ja peninure peremees poxuni lada
aidu niini ja muumas lada
pääweli sifide ja wõltsi juumaga.
- Teg ajald näidi. lada fõrma
läbi laidu wälja pida, jüs kaan
muddas peninure fõrme, ed
leada faada, kas mees ju ra.
mus (muumadus) külald. Mees
pida ja iganora fõrme afend
muupulga wälja. - Edumad
läks mettel aeg lüg igawass,
da ei jöndunud wauki polse esam
wälja mannadanta ja pida fõrme
wälja, lalgu mis luleb. Kui
peninure mis lalwas, latis
ta, ed mees petame nullald.

Kuus ruddas wana peninure ife
jugulafi jöbwa aruldafi fõrmaajale
kõnnipaluma ja andis peninure
wanamoorile käfu, jenes mees jü.
de fõrmaajans walonis lada. - lada.
nawoor ruddis arju lule palawass
ja jöadis, reefid arju jüs arde üles,
kellaga mees arju reupama pida.
lunadama, ladi jüs mette andust
ja näskis reefide peale mada lada.
Mees aga oli nawal ja ei ladinud
öid, waid heidis anuafid reidi ja
jögide reefide peale, nenda ed
wanamoor lada arju ladjaga
ei faanud. Küll lalwas ja wär.
kõs wananoor, aga mees wabam
das, ed ta fõrmanine ei mäida ja
lalus isimass, ed wananoor
fõrmer adendäidaes. Kui mis
wanamoor pida aimamada reefi.
de peale heidis, lalwas mees
da lule arju ja fauni ife
jögenua ja ning pääpe õne.
lunald nodumadale lalwas.

Kui peninure ife lalwas
jöndis, lundis ta jöwaf lalwas
ära, ed äige lugu magas ei olund